

Wij bieden een steungroep aan voor kinderen van 7 tot 12 jaar en een groep voor jongeren van 12 t/m 17 jaar. De groep zal 6x bij elkaar komen. Onderwerpen die aan bod komen zijn onder andere: "Wat is kanker? Kan ik het ook krijgen? Is het wel normaal wat ik voel? Kan ik er met vrienden over praten? Is het mijn schuld?"

De gespreksgroepen worden begeleid door:
Bregtje Nolst Trenité, psychotherapeut, gespecialiseerd in rouw- en verliesverwerking bij kinderen.
Loekie van der Burg, kunstzinnig therapeut.

Tijden

7 tot 12 jaar: woensdagmiddag van 16.00 - 18.00 uur

12 t/m 17 jaar: 's avonds van 19.00 - 21.00 uur
Start zodra er voldoende aanmeldingen zijn.

Wat zijn de kosten?

De Vruchtenburg heeft een AWBZ-erkenning. Dit betekent dat je een beroep kunt doen op onze zorg, ongeacht de wijze waarop je ziektekosten zijn verzekerd. De AWBZ is namelijk een zogenaamde 'volksverzekering'. Dat wil zeggen dat alle mensen in Nederland er automatisch onder vallen en er zonder kosten gebruik van kunnen maken.

Hoe kunt u zich aanmelden?

Als u interesse hebt in een steungroep voor uw kind(eren) dan kunt u van tevoren even telefonisch contact met ons opnemen. Om zo goed mogelijk aan te sluiten op uw vragen en behoeften, nodigen wij u en uw kind(eren) graag uit voor een kennismakingsgesprek.

STEUN AAN ELKAAR

'ALS JE VADER OF MOEDER KANKER HEEFT'

Groepen voor kinderen en jongeren

Stichting de Vruchtenburg

Straatweg 171

3054 AD Rotterdam (Hillegersberg)

Telefoon : (010) 285 95 94 (maandag t/m vrijdag)

Fax : (010) 285 95 74

E-mail : info@devruchtenburg.nl

Internet : www.devruchtenburg.nl

Als een van de ouders kanker krijgt, raakt dat alle leden van het gezin. Bovendien zetten onderzoek, behandeling en controles het dagelijkse leven op z'n kop.

Meestal is een eerste, heel gezonde reactie van ouders dat ze hun kinderen willen beschermen voor pijn en verdriet. Maar de ervaring leert dat er wèl over praten beter is. Kinderen voelen zich dan serieus genomen en ze voelen dat ze erbij horen. Dat is in deze situatie juist belangrijk.

Maar hoe doe je dat? Wat zeg je wel, en wat niet tegen je kind?

Reacties van kinderen

Er verandert veel in het leven van een kind als een ouder kanker heeft. Vader of moeder moet vaak naar het ziekenhuis, wordt misschien kaal, misselijk, mager of juist dik. Er komen een heleboel mensen over de vloer en er zijn veel telefoontjes.

Thuis is soms thuis niet meer. Hoe houd je jezelf staande?

Net als volwassenen reageren kinderen heel verschillend. Vaak anders dan u als ouder verwacht. Reacties die kinderen kunnen vertonen:

- Niet kunnen slapen, nachtmerries hebben
- Gauw boos zijn, sterke stemmingswisselingen
- Afreageren op anderen
- Stil in een hoekje zitten
- Doen alsof er niets aan de hand is
- Geen zin in eten hebben, buikpijn of hoofdpijn hebben
- Problemen op school

Sommige kinderen zijn in deze situatie zo veranderlijk als de wind. Soms zijn ze extreem aanhankelijk, dan weer ontlopen ze elk contact met u.

Pubers

Pubers zijn eigenlijk een hoofdstuk apart.

- Sommigen voelen zich erg verantwoordelijk. Ze zijn hulpvaardig en nemen u het liefst alles uit handen
- Anderen zijn vroegwijs en heel serieus
- Er zijn ook pubers die helemaal niet lijken te reageren
- Pubers kunnen worstelen met verschillende vragen als ' Kan ik nog wel uitgaan?' 'Wat heeft het leven nog voor zin, als het toch eindig is?'. Het zelfvertrouwen en het beeld van de toekomst staan danig op de tocht
- Problemen op school hebben, en heel uithuizig worden

Helpen verwerken in een groep met leeftijdsgenoten

Het is voor uw kinderen fijn als ze hun gevoelens mogen uiten. Niet alleen door met elkaar te praten maar ook met behulp van creatieve en fysieke oefeningen. Het is belangrijk om ze te leren omgaan met hun emoties en hun angsten. We kunnen hen helpen door ze eerlijk te informeren en hun vragen te beantwoorden.

De meerwaarde van een kinder- en jongerengroep, boven het bespreken in het gezin, is het delen met leeftijd- en lotgenoten. Kinderen durven soms ook niet met de ouders over hun gevoelens te praten, uit angst hen te belasten en nog verdrietiger te maken. Zeer belangrijk uitgangspunt in de steungroep is dat het zwaartepunt van de communicatie en de steun binnen het gezin blijft liggen. Het gezin moet centraal blijven staan. Communicatie tussen de ouders en het kind en broers en zussen is een kernbegrip. Ons doel is om die communicatie te ondersteunen, bijvoorbeeld door het meegeven van huiswerkopdrachten.